

Brev till Selma
Lagerlöf från
Valborg Olander:
1921- september
1923 - 73

Olander, Valborg,

HS L 1:1

Sabm den 23 Okt. 1922.

Ålskade! Det lät nästan i förtjusar,
 som om du blev irriterad av min dum-
 ma uppsvingning och ^{mina} Vokales dummna
 frågor, så att jag tänkte det var
 bäst att lugna dig om jag skulle
 säga dig hur förtjusande jag tycker
 att den två sista berättelserna är.
 Naturligtvis utelöt jag ingenting
 av den sista. Jo, en sak. Men den
 kan du ju lägga till igen, om du
 så tycker. Det är ömtåligt att röra
 Ärnvid, men det var ordet "i sina kistor".
 Med gamla nyktra sinne gjorde den
 invändningen, att kistorna ju inte kunde
 vara kvar. Vil kunde stoffet sora, men
 i mulken.

Det är verkligen riktigt fört, att
det nu är slut med denna spänning
och vänta fortsättning. Du skall få
se vad bokm bli uttycket. Och vet
du jag undrar om du inte har givit
impulsen till en ny sorts memoarskri-
ning: inte i jag-form och inte i alla-
form, utan så här. Det är verkligen
skada i alla fall, att inte t. d. den
ynge generationen av din familj
har fått den planering, som varit
mitt præterea censeo. Men kanske
kommer både du och illustrationer
i en ny upplaga.

Jag skrev också Register, innan
jag skickade de sista Kapitlet, — 38
berättelser är det.

Det har varit så mycket att tänka
på i dag, att jag är reut vimmulhantlig.
Om en stund skall jag gå till skolan -
cirkeln, där de övertalat mig att
läsa högt för dem. Jag har knappt
hunnit titta på tecken en gång,
som utgöres av en biografi över Hans
Färta, som de såd i handen på mig.

Lennertson har nu skaffat hit
den förgyllda soffan, och Lurda och jag
skola gå och titta på den om onsdag,
ifall den ser lika väl bibehållen ut som
i vinteras.

Så är här bildad en ny liberal
förening, i vilken jag i ett förhastad
ögonblick gick in. Nariereu kallar
den för "Molboksesällskapet"; mitt skäl

